

REFERENCES

1. Артикуца Н. Нові підходи до мовної підготовки майбутніх юристів і викладачів права. *Право України*. 1997. № 12.
2. Демченко Т. Українська мова – правові проблеми. *Право України*. 1996. № 7.
3. Леоненко М. Правові питання визначення принципу національної мови в кримінальному судочинстві. *Право України*. 1999. № 4
4. Прадід Ю. Ф. Проблеми юридичної лінгвістики у дисертаційних дослідженнях українських учених. *Науковий вісник Юридичної академії Міністерства внутрішніх справ*. 2003. № 3

Бурцева Альона Олександрівна – здобувач вищої освіти І курсу юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник –
Мірошніченко Л. В., кандидатка філологічних наук, доцентка, доцентка кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ – ЗАПОРУКА ВИСОКОГО ПРОФЕСІЙНОГО РІВНЯ ЮРИСТА

Проблематика вивчення іноземної фахової мови постає майже перед кожним студентом, котрий так чи інакше вирішив пов'язати своє життя з обраною професією, але в умовах сучасного світу – часу технологій та гаджеталізації – зростає необхідність володіння студентами іноземною мовою з метою взаємодії в обраній професії. Саме тому роль іноземної мови та її вивчення займає одне з перших місць у формуванні власного світогляду фахівця і професійній обізнаності майбутнього юриста. Варто з'ясувати та усвідомити причини вивчення іноземної мови студентами- юристами.

Як відомо, у ХХІ ст. швидко зростає необхідність володіння іноземною мовою, що, в свою чергу, обумовлює збільшення рівня вимог знань іноземної мови студентами юридичних навчальних закладів. Юридична діяльність – це не тільки дії з документами, але й спілкування з людьми різних держав, їх консультування, участь у судових засіданнях тощо. Ця діяльність націлена на професійну взаємодію з іншими суб'єктами права та пов'язана з державною діяльністю, й у тому числі міжнародною.

Для з'ясування того, чому важливо вивчати англійську, німецьку та інші іноземні мови в професії юриста, ключову роль має визначення можливостей, які отримує за результатами цього фахівець при вивченні іноземної мови. Значення професійно-орієнтованої іноземної мови досліджувалась низкою науковців: Сахаровою Н.С., О.Г. Поляковим, Н.Д. Гальсковою, А. Waters, Т. Hutchinson. На наш погляд, тема щодо вивчення особливостей формування професійних якостей майбутніх юристів в процесі опанування іноземними мовами ще недостатньо досліджена, але актуальна. Як відомо, «оволодіння мовою полягає не стільки в сприйнятті та розумінні навчальної інформації, скільки у формуванні різних видів мовної діяльності з використанням мови, що вимагає тривалого тренування» [1, с. 61].

Таким чином, вивчення іноземної мови має вирішувати завдання підготовки фахівця, здатного до самостійного вирішення різноманітних комунікативних завдань, що виникають у процесі професійної діяльності. Навчання іноземної мови студентів юридичних факультетів – необхідність ознайомлення їх із загальними та юридичними термінами права, читання юридичних текстів іноземною мовою, зокрема англійською чи німецькою, усного професійного спілкування, у тому числі на міжнародних семінарах, конференціях тощо.

Зазначене і є запорукою успішної професійної діяльності. Висока «мовна» підготовка, комунікативна обізнаність правника формується в умовах навчальної діяльності.

Професія юриста посідає особливе місце в суспільстві, тому що він вирішує складні проблеми соціального, економічного, політичного, та міжнародного характеру. Фахівець-юрист повинен спілкуватися іноземною мовою, володіти навичками і вміннями професійного спілкування іноземною мовою, вести ділові усні та письмові переговори англійською мовою. Знання іноземної мови істотно підвищує ефективність наукових досліджень. Юрист-практик зі знанням іноземної мови має перспективи. Якщо він знає іноземні мови, то це буде значною перевагою під час працевлаштування в будь-якому закладі.

Можна впевнено констатувати, що вивчення іноземної фахової мови студентами юридичних навчальних закладів надає їм змогу мати високий професіональний рівень, власний світогляд для активного спілкування та взаємодії з іншими учасниками, суб'єктами права.

Література

1. Сахарова Н. С. Розвиток іномовної компетенції студентів університету. Оренбург, 2004. 405 с.